

[Justitsministeren.]

et større ansvar end sædvanligt har man inden for de ret snævre grænser, som et lukket fængsel afstikker, givet de indsatte en så fri tilværelse som muligt.

Forsøget skal have sin tid, før det vurderes, og det er derfor for tidligt at udtale sig endeligt om resultaterne, men der er foreløbig intet, der tyder på, at de igangværende forsøg vil mislykkes. Det er også mit indtryk, at folketingets retsudvalg, da man i september sidste år besøgte Ringe, fik indtryk af et sted, hvor der blev arbejdet godt med problemerne.

Jeg er således af den opfattelse, at der er brug for et fængsel som statsfængslet i Ringe. Jeg er i øvrigt af den opfattelse, at når man endelig har fået bygget en ny institution, så bør man opretholde den og gå videre.

Regeringen tager derfor afstand fra det forslag, der her er fremsat af fremskridtspartiet.

Hjortnæs (S):

Det tjener næppe noget fornuftigt formål at indlede en kriminalpolitisk debat med hr. Voigt og hans partifæller her i salen. Her går sort reaktion og intolerance over for de sociale tabere i samfundet jo hånd i hånd med respekt for og accept af økonomiske fiduserier, og det er næppe noget godt grundlag at tage en kriminalpolitisk debat på.

Justitsministeren har givet en saglig redegørelse, som jeg kan tilslutte mig. Jeg skal herfter indskrænke mig til at afvise det foreliggende forslag på den socialdemokratiske gruppes vegne.

Holmberg (V):

Jeg har heller ikke mange bemærkninger til forslaget til folketingsbeslutning om nedlæggelse af Ringe statsfængsel. Der står endda: »inden 6 måneder«. Det er en af de overdrivelser, vi er vant til fra den kant.

Der skrives om hr. Brydensholts »særprægede ideer vedrørende behandling af indsatte« og »den særprægede og urealistiske målsætning for Ringe-fængslet«, som »må siges at være slået fejl, både for indsatte og medarbejderne«. Hvem siger for øvrigt det? Ja, det siger hr. Voigt – så kunne vi måske nøjes med at sige: nå!

Noget andet er, at det i alle tilfælde er et glædeligt tegn, at der tilsyneladende er et fald i antallet af anmeldte forbrydelser. Det har ført med sig, at gennemsnitsbelægningen på vore

anstalter har været lavere. Nogle afdelinger er lukket, og det er også ganske praktisk, for der er virkelig mange, der trænger til modernisering.

Det er rigtigt, at Ringe statsfængsel adskiller sig meget fra det, vi kan kalde almindelige lukkede fængsler og afdelinger. Det er moderne – nogle ville måske sige for moderne. Men det er et eksperiment, og meningen er jo at give de indsatte større ansvar. Om eksperimentet med den nye behandlingsform så vil lykkes, er det i alle tilfælde for tidligt at dømme om. Den 1. januar i år er det 1 år siden, fængslet blev taget i brug.

Folketingets retsudvalg besøgte sidste år Ringe, og jeg mener, det var de flestes indtryk, at det fungerede godt. Jeg kan i alle tilfælde sige på venstres vegne, at på det foreliggende grundlag må vi klart afvise forslaget.

Annelise Gotfredsen (KF):

Dette forslag om nedlæggelse af Ringe statsfængsel har i sine bemærkninger en detaljeret historisk redegørelse for fængslets tilblivelse, der konkluderer i, at målsætningen for Ringe-fængslet er slået fejl. Jeg skal ikke på det foreliggende grundlag kunne sige, om man i Ringe har haft flere skuffelser med de indsatte under og efter deres fængselsophold, end man har ved andre fængselsinstitutioner her i landet. Man har nok også set tilfælde, hvor opholdet i Ringe har haft en gavnlige indflydelse. Det konservative folkeparti kan ikke støtte fremskridtspartiets forslag om nedlæggelse på nuværende tidspunkt – efter den korte tid, fængslet har bestået.

Det er rigtigt, at mange af de nye tanker inden for kriminalforsorgen vedrørende fængselsbehandlingen ikke har vundet gehør i alle kredse. Mit parti ser gerne, at disse spørgsmål tages op snarligt og underkastes en særlig debat, idet vi finder, at den liberalisering, der har fundet sted, ofte får en ganske anden virkning end den tilsigtede. Men dette vil være en helt anden sag, nemlig en sag af principiel karakter, der drejer sig om den udvikling, kriminalforsorgen gennemgår. At trække en enkelt institution frem, som fremskridtspartiet her gør, vil ikke løse de problemer, der eventuelt består, kun fjerne et symptom.

I øvrigt er det en kendt sag, at det er en betydelig og vanskelig sag at omdanne en bygning, der er beregnet til ét formål, til noget helt andet, og jeg finder efter alt foreliggende,